Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

21. srpnja 2016.*

„Žalba – Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije English pink – Prigovor nositelja verbalnog žiga PINK LADY i figurativni žigovi koji sadržavaju verbalne elemente ‚Pink Lady' – Odbijanje prigovora – Odluka suda za žigove Europske unije – Izmjena – Pravomoćnost"

U predmetu C-226/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 18. svibnja 2015.,

Apple and Pear Australia Ltd, sa sjedištem u Victoriji (Australija),

Star Fruits Diffusion, sa sjedištem u Caderousseu (Francuska),

koje zastupa T. de Haan, odvjetnik, i P. Péters, *advocaat*,

žalitelji,

a druge stranke u postupku su:

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa J. Crespo Carrillo, u svojstvu agenta,

tuženik u prvom stupnju,

Carolus C. BVBA, sa sjedištem u Nieuwerkerkenu (Belgija),

intervenijent u prvom stupnju,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu suca četvrtog vijeća, C. Lycourgos (izvjestitelj), E. Juhász i C. Vajda, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 4. veljače 2016.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. travnja 2016.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Svojom žalbom Apple and Pear Australia Ltd i Star Fruits Diffusion zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 25. ožujka 2015., Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/OHIM – Carolus C. (English pink) (T-378/13, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:186), u dijelu u kojem je taj sud njome odbio njihovu tužbu za izmjenu odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 29. svibnja 2013. o postupku povodom prigovora između tih društava i društva Carolus C. BVBA (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

2 Uvodne izjave 16. i 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) glase:

„(16) Odluke u vezi s valjanošću i povredom žigova Europske unije moraju imati učinak na i pokrivati cijelo područje Unije, s obzirom da je to jedini način sprečavanja donošenja nedosljednih odluka od strane sudova i Ureda, te osiguranja da se neće narušiti jedinstveni karakter žigova Europske unije. Pravila sadržana u Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima [SL 2001., L 12, str. 1.] [SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.] trebala bi se primjenjivati na sve postupke prema zakonu o žigovima Europske unije, osim kada ova Uredba odstupa od tih pravila.

(17) Trebalo bi izbjegavati proturječne presude u postupcima u koje su uključene iste stranke, o istim činjenicama na temelju žiga Europske unije i usporednih nacionalnih žigova. [...]”

3 U skladu s člankom 6. Uredbe br. 207/2009 žig Europske unije stječe se registracijom.

4 Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. te uredbe određuje:

„1. Na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga, žig za koji je podnesena prijava za registraciju neće se registrirati:

[...]

(b) ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim žigovima postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig.

[...]

5. Nadalje, na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga u smislu stavka 2., žig za koji je podnesena prijava neće se registrirati kad je istovjetan s ranijim žigom ili sličan ranijem žigu, a zatražena je registracija za proizvode ili usluge koji nisu slični onima za koje je registriran raniji žig, kad, u slučaju ranijeg žiga Europske unije, žig ima ugled u Europskoj uniji i kad, u slučaju ranijeg nacionalnog žiga, žig ima ugled u dotičnoj državi članici i kada bi uporaba žiga za koji je podnesena prijava bez opravdanog razloga nepošteno iskoristila razlikovni karakter ili ugled ranijeg žiga ili im naštetila.”

5 Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c) navedene uredbe predviđa:

„Žig Europske unije nositelju daje isključiva prava u pogledu tog žiga. Nositelj žiga ima pravo spriječiti sve treće strane da bez njegova odobrenja u trgovačkom prometu rabe:

[...]

(b) svaki znak kad, zbog istovjetnosti sa žigom Europske unije ili sličnosti žigu Europske unije i istovjetnosti ili sličnosti proizvodima ili uslugama obuhvaćenima žigom Europske unije i tim znakom, postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu tog znaka i žiga;

(c) svaki znak koji je istovjetan sa žigom Europske unije ili sličan žigu Europske unije u odnosu na proizvode ili usluge koji nisu slični onima za koje je žig Europske unije registriran, kad taj potonji ima ugled u Uniji i kad uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga Europske unije ili im šteti."

6 U skladu s člankom 41. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009, obavijest o prigovoru na registraciju žiga koji se temelji na razlozima iz članka 8. zbog kojih se žig ne može registrirati može se podnijeti u roku od tri mjeseca od objave prijave žiga Europske unije.

7 Članak 42. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 predviđa:

„Ako se ispitivanjem prigovora utvrdi da žig ne može biti registriran u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je podnesena prijava žiga Europske unije, prijava se odbija u odnosu na te proizvode ili usluge. U suprotnom, prigovor se odbacuje."

8 Na temelju članka 56. stavka 3. te uredbe „[z]ahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašavanje ništavosti nije dopušten ako je o zahtjevu koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za podnošenje tužbe, te koji je uključivao iste stranke, već pravomoćno odlučio neki sud u državi članici".

9 Na temelju članka 65. stavka 3. navedene uredbe „[S]ud je nadležan za poništavanje ili izmjenu osporavane odluke".

10 Članak 95. stavak 1. navedene uredbe propisuje:

„Države članice na svojim područjima imenuju što je moguće manji broj nacionalnih sudova prvog i drugog stupnja (sudovi za žig Europske unije) koji obavljaju funkcije koje su im dodijeljene ovom Uredbom."

11 U članku 96. Uredbe br. 207/2009 predviđeno je:

„Sudovi za žig Europske unije imaju isključivu nadležnost:

(a) za postupke povodom tužbe zbog povrede i – ako su dopuštene nacionalnim zakonodavstvom – tužbe u odnosu na prijetnju povrede žigova Europske unije;

[...]

(c) za postupke povodom tužbe podnesene zbog radnji iz članka 9. stavka 3., druge rečenice;

(d) za postupke povodom protutužbe za opoziv ili za proglašavanje žiga Europske unije ništavim sukladno s člankom 100."

12 Članak 100. stavci 1., 2., 6. i 7. te uredbe određuje:

„1. Protutužba za opoziv ili za proglašavanje ništavim može se temeljiti samo na razlozima za opoziv ili razlozima za ništavost iz ove Uredbe.

2. Sud za žig Europske unije odbacuje protutužbu za opoziv ili za proglašavanje ništavosti ako je odluka koju je donio Ured, a koja se odnosi na isti predmet, iste razloge za podnošenje tužbe i iste stranke već postala pravomoćna.

[...]

6. Kad je sud za žig EU-a donio presudu na temelju protutužbe za opoziv ili za proglašavanje ništavosti žiga EU-a koja je postala pravomoćna, jedan primjerak te presude šalje se Uredu. Svaka stranka može zatražiti informaciju o tom prosljeđivanju. Ured upisuje podatak o presudi u registar žigova Europske unije u skladu s odredbama Provedbene uredbe.

7. Sud za žig Europske unije koji vodi postupak povodom protutužbe za opoziv ili za proglašavanje ništavosti može zastati s postupkom na zahtjev nositelja žiga Europske unije i nakon saslušanja drugih stranaka i može zatražiti od tuženika da Uredu podnese zahtjev za opoziv ili za proglašavanje ništavosti u roku koji taj sud odredi. Ako u tom roku takav zahtjev nije podnesen, postupak se nastavlja; protutužba se smatra povučenom. Primjenjuje se članak 104. stavak 3.”

13 Člankom 109. stavcima 2. i 3. spomenute uredbe predviđeno je:

„2. Sud koji vodi postupak povodom tužbe zbog povrede na temelju žiga Europske unije odbacuje tužbu ako je konačna presuda o meritumu donesena u postupku koji se vodio zbog istih razloga za podnošenje tužbe i između istih stranaka na temelju istovjetnog nacionalnog žiga koji se odnosi na istovjetne proizvode ili usluge.

3. Sud koji vodi postupak povodom tužbe zbog povrede na temelju nacionalnog žiga odbacuje tužbu ako je konačna presuda o meritumu donesena u postupku koji se vodio zbog istih razloga za podnošenje tužbe i između istih stranaka na temelju istovjetnog žiga Europske unije koji se odnosi na istovjetne proizvode ili usluge.”

Okolnosti spora

14 Dana 13. listopada 2009. Carolus C. podnio je EUIPO-u prijavu za registraciju žiga Europske unije na temelju Uredbe br. 207/2009. Žig za koji je podnesena prijava za registraciju verbalni je znak „English pink”.

15 Proizvodi za koje je podnesena prijava za registraciju obuhvaćeni su razredom 31. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957., kako je izmijenjen i dopunjen (u daljnjem tekstu: Nicanski sporazum), i odnose se, među ostalim, na svježe voće i povrće.

16 Dana 20. travnja 2010. žalitelji su podnijeli prigovor, na temelju članka 41. Uredbe br. 207/2009, na registraciju predmetnog žiga za iste proizvode.

17 Prigovor se temeljio na sljedećim ranijim žigovima:

— verbalnom žigu Europske unije PINK LADY, registriranom 27. veljače 2003. pod brojem 2042679, koji obuhvaća proizvode iz razreda 31. u smislu Nicanskog sporazuma, koji odgovaraju sljedećem opisu: „poljoprivredni, povrtni proizvodi uključujući voće, sjemenke, biljke i drveće, posebice jabuke i stabla jabuke”:

— figurativnom žigu Europske unije br. 4186169, registriranom 15. prosinca 2005., predstavljenom u nastavku, koji osobito obuhvaća proizvode iz razreda 31. u smislu Nicanskog sporazuma i koji odgovara sljedećem opisu: „svježe voće; jabuke; voćke; stabla jabuke”:

— figurativnom žigu Europske unije br. 6335591, registriranom 30. srpnja 2008., predstavljenom u nastavku, koji obuhvaća proizvode iz razreda 31. u smislu Nicanskog sporazuma i koji odgovara sljedećem opisu: „poljoprivredni, povrtni proizvodi uključujući voće, sjemenke, biljke i drveće, posebice jabuke i stabla jabuke”:

18 U obrazloženju prigovora pozivalo se na razloge iz članka 8. stavka 1. točke (b) i stavka 5. Uredbe br. 2007/2009.

19 Odjel za prigovore EUIPO-a odlukom od 27. svibnja 2011. odbio je prigovor.

20 Dana 7. lipnja 2011. žalitelji su podnijeli žalbu EUIPO-u protiv navedene odluke na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009.

21 Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgija) je kao sud za žig Europske unije presudom od 28. lipnja 2012., donesenom povodom postupka zbog povrede koji su žalitelji pokrenuli na temelju ranijeg verbalnog i ranijih figurativnih žigova Europske unije i žiga Beneluksa br. 559177, proglasio žig Beneluksa ENGLISH PINK ništavim i zabranio društvu Carolus C. korištenje tog znaka u Uniji. Žalitelji su dopisom od 4. srpnja 2012. navedenu presudu priopćili EUIPO-u. Dopisom od 29. kolovoza 2012. izvijestili su ga da je društvo Carolus C. prihvatilo presudu i da je ona, prema tome, postala konačna.

22 Spornom odlukom četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu žalitelja protiv odluke Odjela za prigovore tog ureda. To žalbeno vijeće je među ostalim navelo da ne postoji vizualna, konceptualna ni fonetska sličnost između tih žigova te je zaključilo da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu.

23 To vijeće napomenulo je da je Odjel za prigovore EUIPO-a ispravno sažeo sadržaj iscrpnih dokaza koje su podnijeli žalitelji te da je valjano obrazložio svoj zaključak da su svi ti dokazi nedovoljni i neuvjerljivi.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

24 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 23. srpnja 2013. Apple and Pear Australia i Star fruits Diffusion podnijeli su tužbu kojom se zahtijeva izmjena sporne odluke i podredno, poništenje te odluke.

25 U prilog tužbi istaknuli su sedam tužbenih razloga. Prvi tužbeni razlog odnosio se na povredu članka 75. Uredbe br. 207/2009 i temeljio se na tome da sporna odluka nije bila obrazložena u pogledu posljedica koje proizlaze iz presude tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. Drugi tužbeni razlog bio je vezan za povredu načela pravomoćnosti. U okviru trećeg tužbenog razloga pozvali su se na povredu općih načela pravne sigurnosti, dobrog sudovanja i zaštite legitimnih očekivanja. Četvrti tužbeni razlog odnosio se na povredu članka 76. Uredbe br. 207/2009. Peti i šesti tužbeni razlog odnosili su se na povredu članka 8. stavka 1. točke (b) odnosno članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009. Sedmi tužbeni razlog odnosio se na povredu članka 75. te uredbe jer je žalbeno vijeće EUIPO-a spornu odluku utemeljilo na razlozima o kojima se stranke nisu izjasnile.

26 Pobijanom presudom Opći sud je poništio spornu odluku jer njome nije uzeta u obzir presuda tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. te nije ocijenjen eventualni utjecaj te presude na ishod postupka povodom prigovora. Opći sud je u preostalom dijelu odbio tužbu društava Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion. Kad je riječ o tužbenom zahtjevu za izmjenu sporne odluke, Opći sud je u točkama 68., 70. i 71. pobijane presude utvrdio da u biti žalitelji nisu imali pravo pozvati se na pravomoćnost presude tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. i da, s obzirom na to da je četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a propustilo uzeti u obzir navedenu presudu i ocijeniti njezin eventualni utjecaj na rješenje spora, Opći sud nije mogao utvrditi odluku koju je to žalbeno vijeće bilo dužno donijeti te stoga nije mogao izvršiti svoju ovlast izmjene.

Zahtjevi stranaka

27 Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion svojom žalbom od Suda zahtijevaju da:

— ukine pobijanu presudu, u dijelu u kojem je njome odbijena njihova tužba kojom se zahtijeva izmjena sporne odluke;

— izmijeni spornu odluku, u smislu da je žalba koju su četvrtom žalbenom vijeću EUIPO-a podnijeli žalitelji osnovana i da, posljedično, prihvati njihov prigovor na registraciju žiga Europske unije English pink i

— naloži EUIPO-u snošenje svih troškova koje su žalitelji imali u žalbenom postupku i u prvostupanjskom postupku.

28 EUIPO od Suda zahtijeva da:

— odbije žalbu i

— naloži društvima Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion snošenje troškova.

O žalbi

29 U prilog žalbi Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion ističu tri žalbena razloga. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi načela pravomoćnosti. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi općih načela pravne sigurnosti, dobrog sudovanja i zaštite legitimnih očekivanja. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi članka 65. stavka 3. Uredbe br. 207/2009.

Dopuštenost

30 EUIPO ocjenjuje da je žalba nedopuštena osim ako je, kao što to navode žalitelji, presuda od 28. lipnja 2012. tribunala de commerce de Bruxelles, koji je djelovao kao sud za žigove Europske unije, postala pravomoćna te su stoga njome vezani i četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a i Opći sud.

31 Valja u tom pogledu utvrditi da prigovor nedopuštenosti koji je istaknuo EUIPO spada u meritornu ocjenu žalbenih razloga. Pitanje je li presuda tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. stvarno postala pravomoćna te time obvezna za četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a predmet je meritorne ocjene žalbe.

32 Stoga valja odbiti prigovor nedopuštenosti koji je istaknuo EUIPO.

Meritum

Prvi i drugi žalbeni razlog

– Argumentacija stranaka

33 Prvim i drugim žalbenim razlogom, koje valja razmotriti zajedno s obzirom na njihovu povezanost, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da konačna presuda tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. nije dostatna za utvrđivanje odluke koju je četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a bilo dužno donijeti.

34 Oni ocjenjuju, svojim prvim žalbenim razlogom, da se time što je u točki 64. pobijane presude presudio da pravomoćnost ne obvezuje ni žalbeno vijeće EUIPO-a ni sud Unije u okviru njegove kontrole zakonitosti i njegove ovlasti izmjene na temelju članka 65. stavka 3. Uredbe br. 207/2009, Opći sud oslobodio a da nije pružio valjano opravdanje dužnosti poštovanja općeg načela pravomoćnosti. U okviru drugog žalbenog razloga žalitelji dodaju da je svojom presudom Opći sud povrijedio opća načela pravne sigurnosti, dobrog sudovanja i zaštite legitimnih očekivanja.

35 Svojim prvim argumentom vezanim za prvi žalbeni razlog žalitelji smatraju da je pogrešno i nepotpuno utvrditi, kao što je Opći sud to ocijenio u točkama 59. i 63. pobijane presude, da se zakonitost odluka žalbenih vijeća EUIPO-a mora ocjenjivati samo na temelju Uredbe br. 207/2009 kako ju je protumačio sud Unije. EUIPO nije oslobođen dužnosti poštovanja općih načela prava Unije, kojih je dio načelo pravomoćnosti.

36 Svojim drugim argumentom vezanim za prvi žalbeni razlog žalitelji smatraju da je, za razliku od upravne odluke donesene u okviru postupka prigovora, sudska odluka, poput one tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012., postala pravomoćna. U tom pogledu, samo je konačna odluka EUIPO-a u području ništavosti ili opoziva žiga koji je već registriran pravomoćna i obvezuje sudove za žigove Europske unije.

37 Svojim trećim argumentom vezanim uz prvi žalbeni razlog žalitelji navode da je tribunal de commerce de Bruxelles odlučivao, na temelju Uredbe br. 207/2009, u okviru autonomnog sustava žigova Europske unije kojeg je dio. Taj sud, djelujući na temelju članka 95. Uredbe br. 207/2009, utvrdio je postojanje opasnosti od dovođenja u zabludu i povredu uglednih žigova žalitelja primjenom samo te uredbe. Zabrana korištenja verbalnog znaka „English pink” bila je proglašena za cijelo područje Unije kako bi se zaštitila prava žalitelja koja proizlaze iz prava Unije.

38 Žalitelji navode da su, za razliku od situacije koja je dovela do presude Emram/OHMI – Guccio Gucci (G) (T-187/10, EU:T:2011:202), stranke u postupku pred tribunalom de commerce de Bruxelles i EUIPO-om iste, djeluju u istom svojstvu te se pozivaju na ista prava samo na temelju Uredbe br. 207/2009, u pogledu istog spornog verbalnog znaka.

39 Svojim četvrtim argumentom vezanim uz prvi žalbeni razlog žalitelji navode da je u uvodnoj izjavi 17. kao i u članku 109. stavcima 2. i 3. te uredbe potvrđeno da samostalnost autonomnog sustava žigova Europske unije mora popustiti pred općim načelom pravomoćnosti.

40 Svojim petim argumentom vezanim uz navedeni žalbeni razlog žalitelji smatraju da, protivno onomu što je Opći sud presudio u točkama 60. i 63. pobijane presude, nepostojanje posebnih odredbi u Uredbi br. 207/2009 koje upućuju na to je EUIPO vezan, u okviru postupka povodom prigovora, odlukom suda za žigove Europske unije, ne može opravdati odbijanje primjene načela pravomoćnosti.

41 U tom pogledu, žalitelji smatraju da je odbijanje Općeg suda da izmijeni spornu odluku još i manje opravdano jer čitava opća struktura, ciljevi i svrha Uredbe br. 207/2009 zahtijevaju da konačne odluke sudova za žigove Europske unije ne budu dovedene u pitanje od strane EUIPO-a, i obratno, osobito one koje su donesene „između istih stranaka”.

42 Svojim šestim argumentom vezanim uz prvi žalbeni razlog žalitelji ističu da se sudska zabrana koju je izrekao tribunal de commerce de Bruxelles odnosi na uporabu verbalnog znaka „English pink” u cijeloj Uniji. Opći sud je u tom pogledu počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio, osobito u točkama 63. i 65. pobijane presude, da se sudski postupak zbog povrede odnosio samo na nacionalni žig ili je imao za predmet samo proglašenje ništavosti žiga Beneluksa ENGLISH PINK i zabranu uporabe tog žiga.

43 Žalitelji ističu, sedmim argumentom tog žalbenog razloga, da su, protivno onomu što je Opći sud potvrdio u točkama 65. do 68. pobijane presude, pravna osnova i predmet postupka zbog povrede koji je vodio tribunal de commerce de Bruxelles i postupka zbog povrede koji je imao formu postupka povodom prigovora pred EUIPO-om istovjetni. Opći sud je pogrešno odbio primijeniti načelo pravomoćnosti, kako se odražava u Uredbi br. 207/2009 i Uredbi br. 44/2001.

44 Kad je riječ o pravnoj osnovi tih dvaju postupaka, u kojima je pravno pravilo na koje se pozivaju stranke osnova zahtjeva, žalitelji smatraju da se ona ne razlikuje s obzirom na numeraciju članaka ili stavaka na koje se poziva. U tom pogledu, računa se samo pravna osnova, odnosno primjenjivi pravni pojam. U predmetnom slučaju „opasnost od dovođenja u zabludu” i „povreda uglednog žiga Europske unije”, u smislu Uredbe br. 207/2009, navedeni su kako pred tribunalom de commerce de Bruxelles tako i pred EUIPO-om. Radi se o dva jedinstvena pojma koja se nalaze u čitavoj toj uredbi, neovisno o numeraciji njezinih različitih članaka.

45 Kad je riječ o predmetu, odnosno cilju zahtjeva, žalitelji smatraju da on ne može biti ograničen na formalni karakter zahtjeva. Zahtjev pred EUIPO-om i onaj pred tribunalom de commerce de Bruxelles odnosili su se na to da na temelju Uredbe br. 207/2009 budu priznate povrede koje verbalni znak „English pink” nanosi isključivim pravima žalitelja na njihove ranije žigove Europske unije. Predmet dvaju zahtjeva je isti, odnosno utvrđenje odgovornosti društva Carolus C. za povredu prava žalitelja. U tom pogledu, činjenica da tijela različito sankcioniraju taj isti predmet, odnosno, s jedne strane,

zabranom uporabe verbalnog znaka „English pink” kao žiga Beneluksa i, s druge strane, odbijanjem registracije verbalnog znaka „English pink” kao žiga Europske unije, ni u čemu ne mijenja sam predmet.

46 EUIPO smatra da prvi i drugi žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovane.

– Ocjena Suda

47 Svojim prvim i drugim žalbenim razlogom žalitelji ističu, u biti, da je presuda tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. pravomoćna i da, posljedično tomu, obvezuje četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a koje je ispitalo njihov prigovor na registraciju verbalnog znaka „English pink” kao žiga Europske unije.

48 Kao što je naveo nezavisni odvjetnik u točki 51. svojeg mišljenja, nijednom odredbom Uredbe br. 207/2009 nije predviđena postupovna situacija u ovom predmetu, odnosno međudjelovanje, s jedne strane, postupka zbog povrede pred sudom za žigove Europske unije koji se tiče ranijeg žiga Europske unije i nacionalnog žiga i, s druge strane, postupka povodom prigovora pred EUIPO-om u kojem se poziva na isti raniji žig Europske unije i isti znak, koji je nacionalni žig, za koji se traži registracija na razini Unije. Konkretnije, kao što je Opći sud naveo u točki 60. pobijane presude, Uredba br. 207/2009 ne sadržava nijednu odredbu na temelju koje bi EUIPO bio vezan odlukom suda za žigove Europske unije donesenom u okviru postupka zbog povrede, čak i ako je postala konačna, prilikom izvršavanja svoje nadležnosti u području registracije žigova Europske unije i prilikom, u tom kontekstu, ispitivanja prigovora na registraciju žiga.

49 Ipak, osobito iz uvodnih izjava 16. i 17. navedene uredbe proizlazi da je zakonodavac Unije primijenio mehanizme čiji je cilj jamčiti ujednačenu zaštitu žiga Europske unije na cijelom području Unije, potvrđujući tako jedinstveni karakter žiga Europske unije. Kao što je to naveo Opći sud u točki 58. pobijane presude, zakonodavac Unije je u tom kontekstu uspostavio sudove za žigove Europske unije kojima je dana nadležnost za izricanje zabrana povreda ili opasnosti od povreda žiga Europske unije koje se protežu na cijelo područje Unije.

50 S druge strane, iz Uredbe br. 207/2009 i osobito njezine glave IV. koja se odnosi na postupak registracije žiga Europske unije proizlazi da EUIPO ima isključivu nadležnost u području registracije i prigovora na tu registraciju takvog žiga Unije. Opći sud je valjano istaknuo u točki 63. pobijane presude da je EUIPO jedino tijelo koje je zakonodavac Unije ovlastio za ispitivanje prijava za registraciju i, prema tome, za odobravanje ili odbijanje registracije žiga Europske unije. Stoga je nepostojanje odredbi koje određuju da su tijela EUIPO-a prilikom izvršavanja svoje nadležnosti za registraciju žiga Europske unije ili prigovor na tu registraciju vezana odlukom suda za žigove Europske unije koja je postala konačna, posljedica isključive naravi nadležnosti EUIPO-a u tom području.

51 Nadalje, valja podsjetiti na važnost načela pravomoćnosti kako u pravnom sustavu Unije tako i u nacionalnim pravnim sustavima. Naime, kako bi se osigurala stabilnost prava i pravnih odnosa kao i dobro sudovanje, važno je da sudske odluke koje su postale konačne nakon što su iscrpljena sva pravna sredstva ili nakon isteka rokova predviđenih za njihovo podnošenje više ne mogu biti dovedene u pitanje (presude od 10. srpnja 2014., Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, t. 58. i od 6. listopada 2015., Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, t. 28.).

52 U tom pogledu, valja navesti da, iako Uredba br. 207/2009 izričito ne definira pojam „pravomoćnost”, osobito iz članka 56. stavka 3. i članka 100. stavka 2. te uredbe proizlazi da se njome zahtijeva, kako bi odluke suda države članice ili EUIPO-a koje su konačne postale pravomoćne i mogle stoga vezivati takav sud ili EUIPO, da se usporedni postupci pred njima odnose na iste stranke, isti predmet i istu pravnu osnovu.

53 Budući da je nesporno da postupci pred tribunalom de commerce de Bruxelles i pred četvrtim žalbenim vijećem EUIPO-a podrazumijevaju iste stranke, valja provjeriti imaju li ti postupci isti predmet.

54 U ovom slučaju predmeti, odnosno zahtjevi u predmetnima koje su ispitali tribunal de commerce de Bruxelles i EUIPO nisu istovjetni. Naime, predmet postupka zbog povrede pred tim sudom jest proglašenje ništavosti žiga Beneluksa ENGLISH PINK i zabrana uporabe tog znaka na području Unije, dok je predmet postupka pred EUIPO-om prigovor na registraciju žiga Europske unije ENGLISH PINK.

55 Žalitelji u tom pogledu ističu da predmetni postupci mogu imati isti predmet čak i ako se radi o formalno različitim zahtjevima. Zahtjev pred EUIPO-om i onaj pred tribunalom de commerce de Bruxelles odnose se na to da se na temelju Uredbe br. 207/2009 utvrde povrede koje verbalni znak „English pink" društva Carolus C. nanosi isključivim pravima žalitelja na njihove ranije žigove Europske unije. Predmet tih dvaju zahtjeva je isti, odnosno utvrđivanje odgovornosti društva Carolus C. za povredu prava žalitelja.

56 Takav navod ne može se prihvatiti. Kad je riječ, s jedne strane, o registraciji žiga kao žiga Europske unije, ona se odnosi, kao što to proizlazi iz članka 6. Uredbe br. 207/2009, na stjecanje takvog žiga Europske unije. Cilj prigovora takvoj registraciji jest spriječiti da podnositelj prijave navedene registracije može steći žig o kojem je riječ. U tom pogledu, u skladu s člankom 42. stavkom 5. te uredbe, nastavno na ispitivanje prigovora na registraciju, u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je podnesena prijava navedenog žiga, odbija se ili prijava za registraciju ili prigovor.

57 U tim okolnostima, žalitelji ne mogu tvrditi da je cilj postupka povodom prigovora na registraciju bio utvrditi odgovornost društva Carolus C. za povredu njihovih isključivih prava na njihove ranije žigove Europske unije.

58 Što se tiče, s druge strane, postupka zbog povrede pred nacionalnim sudom koji djeluje kao sud za žigove Europske unije, nositelj ranijeg žiga Europske unije zahtijeva, u okviru takvog postupka, da taj sud zabrani uporabu znaka na temelju kojeg nastaje opasnost od dovođenja u zabludu u odnosu na znak ranijeg žiga Europske unije. Nositelj žiga Europske unije nastoji uspostaviti odgovornost počinitelja povrede za povredu njegovih isključivih prava.

59 U predmetnom slučaju, presudom tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. žalitelji su ostvarili proglašenje ništavosti žiga Beneluksa ENGLISH PINK kao i zabranu uporabe tog znaka u Europskoj uniji.

60 Iako je točno da je, osobito u točkama 10. i 65. pobijane presude Opći sud pogrešno opisao tu zabranu kao zabranu uporabe žiga Beneluksa ENGLISH PINK na području Unije, ta netočnost ne dovodi u pitanje zaključak iz točke 54. ove presude prema kojemu predmeti slučajeva koje su ispitali tribunal de commerce de Bruxelles i EUIPO nisu isti i, stoga, navedena netočnost ne može dovesti do poništenja pobijane presude.

61 Valja nadalje navesti da je Sud već razlikovao, doduše u činjenično različitom kontekstu, predmet postupaka zbog povrede, ništavosti i onih u području registracije, koji proizlaze iz Uredbe br. 207/2009, na način da mogućnost da nositelj ranijeg žiga Europske unije pokrene postupak zbog povrede protiv nositelja kasnijeg žiga Europske unije ne može lišiti svrhe ni podnošenje zahtjeva EUIPO-u za proglašenje ništavosti ni mehanizme prethodne kontrole koji su dostupni u okviru postupka registracije žigova Europske unije (vidjeti, u tom smislu, presudu od 21. veljače 2013., Fédération Cynologique Internationale, C-561/11, EU:C:2013:91, t. 48.).

62 U odnosu na isključivu nadležnost tijela EUIPO-a za odobravanje ili odbijanje registracije žiga Europske unije, navedenu u točki 50. ove presude, svaki postupak pred EUIPO-om koji se odnosi na registraciju žiga Europske unije ili prigovor na tu registraciju nužno ima predmet koji je različit od svakog postupka pred nacionalnim sudom, čak i kad navedeni sud djeluje kao sud za žigove Europske unije.

63 Valja stoga utvrditi da su postupci pred tribunalom de commerce de Bruxelles i EUIPO-om imali različite predmete i da stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je došao do takvog zaključka. Budući da su uvjeti koji se odnose na stranke, predmet i pravnu osnovu kumulativni, takvo utvrđenje dostatno je za zaključak o nepostojanju pravomoćnosti presude tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. u odnosu na spornu odluku.

64 Stoga je Opći sud mogao presuditi a da ne počini pogrešku koja se tiče prava da načelo pravomoćnosti nije dovelo do toga da četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a bude vezano presudom tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012.

65 Posljedično, treba utvrditi da prvi i drugi žalbeni razlog nisu osnovani.

Treći žalbeni razlog

66 Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelji navode da je Opći sud povrijedio članak 65. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 time što je odbio izmijeniti spornu odluku. Žalitelji smatraju da su i četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a i Opći sud bili dužni odlučiti na isti način kao presuda tribunala de commerce de Bruxelles od 28. lipnja 2012. na temelju općeg načela pravomoćnosti i općih načela pravne sigurnosti, dobrog sudovanja i zaštite legitimnih očekivanja.

67 Kao što je Opći sud istaknuo u točki 56. pobijane presude, učinak ovlasti izmjene koju ima Opći sud nije taj da mu se dodijeli ovlast zamjene vlastite ocjene ocjenom žalbenog vijeća EUIPO-a niti izvršavanja ocjene o kojoj se to vijeće još nije izjasnilo (presuda od 5. srpnja 2011., Edwin/OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, t. 72.).

68 Uspjeh trećeg žalbenog razloga stoga ovisi, kao što to prepoznaju žalitelji u žalbi, o osnovanosti stajališta koje su istaknuli prema kojemu je četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a bilo dužno odlučiti na isti način kao i tribunal de commerce de Bruxelles. Ipak, iz odbijanja prvog i drugog razloga proizlazi da to nije bio slučaj.

69 Prema tome, treći žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

70 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da, s obzirom na to da nijedan žalbeni razlog nije prihvaćen, žalbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

71 Na temelju članka 184. stavka 2. njegova Poslovnika, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. Sukladno članku 138. stavku 1. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 184. istoga Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

72 S obzirom na to da je EUIPO zahtijevao da se žaliteljima naloži snošenje troškova te da potonji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Apple and Pear Australia Ltd i Star Fruits Diffusion nalaže se snošenje troškova.

Potpisi